

νων, ομάδων. Ἐκάστη ὁμάς θὰ πρέπει νὰ κατευθύνεται εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς ὑπὸ ἐνός σχεδίου ἐργασίας, δυναμένου νὰ καταστραφῇ ἐκ τῶν προτέρων, τῇ συνεργασίᾳ ὧν ἴσου τῶν ομάδων. Εἰς τὸ σχέδιον τοῦτο θὰ ἀναφέρονται λεπτομερῶς τὸσον τὰ θέματα, ὅσον καὶ ἡ ἀκολουθητέα μέθοδος ἐρεύνης. Μία τοιαύτη κατάτμησις φαίνεται ἀναπόφευκτος, καθ' ὅσον τὴν φάσιν τῆς κατὰ τόπους ἐρεύνης θὰ ἀκολουθήσῃ ἡ τῆς συγκρίσεως τῶν ἐπιτευχθέντων ἀποτελεσμάτων, πρὸς τὸν σκοπὸν διακριβώσεως, ποῖτι ἐκ τῶν διαφόρων ἀπόψεων τῶν ἐρευνηθέντων φαινομένων δύνανται νὰ θεωρηθῶν ὡς ἐνέχουσαι ἀποκλειστικῶς τοπικὸν χαρακτήρα καὶ ποῖται δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶν ὡς γενικώτεροι λειτουργίαι τῆς ὅλης κοινωνικῆς ἐξελίξεως. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω εὐρύτερα προβολῆ τῶν τοπικῶν ἢ περιφερειακῶν ἐρευνῶν θὰ πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ ἐνα ἐκ τῶν κυριωτέρων παραγόντων, οἱ ὅποιοι θὰ καταστήσουν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προγράμματος νέον καὶ ταυτοχρόνως χρήσιμον διὰ τοὺς πρακτικοὺς σκοποὺς τῆς περαιτέρω ἀκολουθητέας πολιτικῆς.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω, ἡ περιοχὴ τῆς Μεσογείου, αὐτῇ καθ' ἑαυτὴν, παρουσιάζεται, ἐν τῷ πλαίσῳ τοῦ παρόντος προγράμματος, ὡς προϋπόθεσις διὰ τὴν σύγκρισιν προκαθορισμένων θεμάτων τοπικῆς ἢ περιφερειακῆς ἐρεύνης.

Πρὸς περαιτέρω διευκρίνησιν τοῦ σημείου τούτου, θὰ ἦτο σκόπιμον νὰ ἀπαριθμησῶμεν ἐνταῦθα μερικὰ ἐκ τῶν «συμπλεγμάτων προβλημάτων», τὰ ὅποια προεβλήθησαν κατὰ τὸ στάδιον τῶν προπαρασκευαστικῶν ἐρευνῶν:

1. Ὁ λειτουργικὸς ρόλος τῆς ὑπαίθρου εἰς μίαν ἀναπτυσσομένην κοινωνίαν.

Εἰς τὴν ἕριδα μεταξύ τῆς γνώμης, καθ' ἣν ἡ ὑπαίθρος συνιστᾷ τὴν σπονδυλικὴν στήλην τοῦ πολιτισμοῦ μιᾶς κοινωνίας καὶ ἐκείνης, καθ' ἣν συνιστᾷ τὸ κυριώτερον ἐμπόδιον διὰ τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν, δὲν δύναται νὰ δοθῇ λύσις, πρὶν ἢ ἀποδειχθῇ, ἐπὶ τῇ βάσει ἐρευνῶν, ποῖα εἶναι ἡ πραγματικὴ ἀξία ἐκάστης τῶν δύο αὐτῶν ἐπιμέρους ἀληθειῶν, ἐν σχέσει πρὸς τὴν κοινωνικὴν ἐξέλιξιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ὑπαίθρος ἀποτελεῖ κύριον συστατικὸν στοιχείον.

2. Ἡ ἐκβιομηχανίσις καὶ ἡ συμπαραμορφοῦσα ἄστυριλῆ, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν ὑποκειμένων αὐταῖς συνθηκῶν καὶ ἀντικειμένων σκοπῶν.

Δὲν δύναται νὰ ἀποδειχθῇ, κατὰ πόσον εἶναι αὐταί, πράγματι, ἀναγκαῖαι καὶ ἐπιβοηθητικαί, καὶ μέχρι ποίου σημείου, διὰ τὴν περικριτέραν ἀνάπτυξιν μιᾶς χώρας ἢ μιᾶς περιοχῆς, ἐὰν δὲν ἐξετασθῶν προηγουμένως αἱ τάσεις ἢ συμβάντα ἐκδηλούμενα ἐν τῷ

δεδομένῳ ὕλικῳ καὶ πνευματικῷ πλαίσῳ τῆς κοινωνικῆς ἐξελίξεως.

3. Ὁ ρόλος τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας εἰς ἀναπτυσσομένας κοινωνίας.

Αἱ ποικιλίαι ἀπόψεως τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας καὶ οἱ τρόποι, καθ' οὓς καθίσταται ἀποτελεσματικὴ ἢ ἀσκησίς τῆς δέον νὰ ἐρευνηθῶν, ἐν τῷ δεδομένῳ ἐκάστοτε τοποχρονικῷ πλαίσῳ τῶσον ὑπὸ στενῆν, ὅσον καὶ ὑπὸ εὐρείαν ἔννοιαν, πρὶν ἢ δυνηθῇ τις νὰ ὁμιλήσῃ σοβρῶς περὶ τῶν πηγῶν, τῆς φύσεως, τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ τῶν δυνατοτήτων τῆς.

4. Προβλήματα ἀγορᾶς.

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ θέμα τοῦτο, προϋσιάζονται διάφορα, ἐξόχως ἑνδιαφέροντα, προβλήματα, ὡς, μετὰ τῶν ἄλλων, αἱ γενόμεναι προσπάθειαι, ἰδίᾳ εἰς τὰς ἀραβικὰς χώρας, διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς μεταξὺ τῶν διαφόρων περιοχῶν οικονομικῆς συνεργασίας ἢ τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια δύναται νὰ ἔχη ἡ Κοινὴ Εὐρωπαϊκὴ Ἄγορά. Ἡ ἐξέτασις τῶν συνθηκῶν ἀγορᾶς νοεῖται ἐνταῦθα, ἔχι ὡς διεξαγωγὴ περιωρισμένων μελετῶν, ἐν σχέσει πρὸς ἀγαθὰ τινε, ἀλλ' ὡς καθολικῆ ἐρευνα ἐνὸς τῶν πλέον χριστιανῶν παραγόντων τῆς οικονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς περιουχῆς.

Προεβλήθησαν καὶ ἄλλα, ἀκόμη, θέματα. Ἀλλὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα εἰναι ἀρκετὰ, διὰ νὰ παράσχουν μίαν γενικὴν εἰκόνα. Ὡς εἶναι φανερόν, ὁ ὅρος «συμπλέγματα προβλημάτων», δεικνύει, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ὅτι αἱ εἰς ἕκαστον ὑποπρόγραμμα ἐργαζόμεναι ὁμάδες θὰ πρέπει νὰ συνίστανται ἐξ ἐπιστημόνων, προερχομένων ἐκ διαφόρων κλάδων τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι εἰς ἕκαστον ἐπὶ μέρους πρόγραμμα, ἡ ἰδέα τῆς συντόνου βασικῆς ἐρεύνης, ἐκ τῆς ἐπόψεως τῶν διαφόρων κοινωνικῶν ἐπιστημῶν, θὰ διατηρῆται ἐναργῆς, ἐξασφαλισμένης ταυτοχρόνως τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τῆς.

Μέχρι σήμερον, τὸ σχέδιον ἔτυχε εὐμενοῦς ὑποδοχῆς. Καθηγηταὶ Πανεπιστημίων καὶ κυβερνητικοὶ λειτουργοὶ ἀνεγνώρισαν, ὅτι καὶ μόνῃ ἡ σύλληψις τῆς ἰδέας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐνὸς τοιούτου προγράμματος ἀποτελεῖ, αὐτῇ καθ' ἑαυτὴν, πρᾶξιν πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς θάρρους καὶ, ἐκ μόνου τοῦ λόγου τούτου, θὰ εἶδει νὰ τύχη εὐμενοῦς προσοχῆς. Ἠέραν αὐτοῦ, ἰδρύματα καὶ ἄτομα ἐκ διαφόρων χωρῶν ἐγνωστοποίησαν τὴν κατ' ἀρχὴν πρόθεσιν τὴν νὰ παράσχουν τὴν συνεργασίαν των, ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τοῦ προγράμματος.

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, τὸ πρόγραμμα δὲν θὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν πρὸ τῶν μέσων τοῦ ἐπομένου ἔτους (1960). Οἱ ὄργανοι ἐλπίζουν νὰ συγκαλέσουν μίαν διεθνή συνάν-